

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

(Ne)možnost SRO odepírat svým společníkům informace tvořící obchodní tajemství

Podle § 155 z. o. k. platí, že: „Společník má právo na valné hromadě i mimo ni požadovat od jednatelů informace o společnosti, nahlížet do dokladů společnosti, kontrolovat údaje obsažené v předložených dokladech a další práva na informace určená společenskou smlouvou...“ V § 156 odst. 1 z. o. k. jsou zmíněny případy, kdy jednatelé mohou poskytnutí informace podle § 155 z. o. k. zcela nebo zčásti odmítnout. V teorii nepanuje shoda na tom, zdali mezi tyto důvody lze zařadit i obchodní tajemství [per analogiam § 359 písm. a) z. o. k.].

Tak např. v komentáři ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. § 156. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. Zákon o obchodních korporacích. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 334 se lze setkat hned s oběma názory.

„Společník tedy není vlastníkem obchodního tajemství a společnost musí odpovídajícím způsobem zajišťovat jeho utajení. Společník má na druhé straně právo na informace o společnosti s možností je kontrolovat, tedy má právo také znát stav jejího majetku. Dikce § 155 však neříká, že by měl mít také právo přímého vzhledu do majetku společnosti v té míře, že by se choval jako jeho vlastník, a to právě proto, že vlastníkem není a jedná se o majetek oddělený. Vzhledem k výše uvedenému se nám jeví jako obhajitelnější závěr, že společník nemá právo na znalost skutečností, které tvoří obchodní tajemství, ledaže mu takové právo dá společenská smlouva nebo rozhodnutí valné hromady (pak nicméně všem společníkům).“

„P. Šuk a shodně I. Štenglová naproti tomu soudí, že společníkovi nelze odmítnout ani informaci tvořící obchodní tajemství. Důvod spatřují v tom, že u společnosti s ručením omezeným zákon vychází z užší vazby mezi společností a společníkem, když jde o společnost smíšenou, a proto neumožňuje odmítnout informaci, jejíž poskytnutí by mohlo způsobit společnosti újmu, jak to činí v § 359 písm. a) pro akciovou společnost. Takovou informací je právě informace o skutečnosti tvořící obchodní tajemství. Společník však - na rozdíl od společnosti - nemůže s obchodním tajemstvím nakládat a je povinen je utajovat.“

Komentář nacházející se na webovém serveru ASPI od nakladatelství Wolters Kluwer (autorka prof. JUDr. Jarmila Pokorná, CSc), pak k této věci uvádí: ...že obtížnou otázkou je ochrana obchodního tajemství, kterou jako jeho pojmový znak vyžaduje § 504 obč. zák. Podat jednoznačné řešení obecně platné pro všechny společnosti s ručením omezeným není zřejmě možné. Přístup k údajům tvořícím obchodní tajemství bude odlišný ve společnosti o několika společnících, kteří sami svou činností naplňují předmět podnikání společnosti, a jsou proto logicky seznámeni se všemi podstatnými informacemi, které se k činnosti společnosti vztahují, a u společnosti s velkým počtem společníků, jejíž řízení v běžném provozu bylo svěřeno profesionálním manažerům. Podrobnosti by měla stanovit

společenská smlouva, při pochybnostech je nutno opírat se o obecné zásady zákazu zneužití práva, zachování loajality ke společnosti a zákazu působit škody, a rovněž, že možnost odmítnout poskytnutí informací je formulována jako výjimečné oprávnění jednatelů. Je jejich úkolem posoudit charakter požadovaných informací, rozhodnout, zda je sdělí nebo vysvětlení odmítne, a výsledek sdělit společníkovi. Řešení považujeme za praktické ve vztahu k tomu, že rozhodujícím orgánem jsou jednatelé, kteří jsou výkonným orgánem společnosti a jsou u nich koncentrovány všechny informace o stavu a činnosti společnosti. Jsou tedy dostatečně kompetentní k posouzení charakteru skutečností, které mají být sděleny, i důsledků takového sdělení pro soutěžní postavení společnosti.“

V komentáři BĚLOHLÁVEK, A. J. a kol. Komentář k zákonu o obchodních korporacích. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013. ISBN 978-80-7380-451-0, str. 731 se odkazuje na judikaturu k obchodnímu zákoníku, a to na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3704/2009, ze dne 22. 2. 2011, kde byl přijat závěr, že: „Na rozdíl od akcionáře akciové společnosti, společník společnosti s ručením omezeným má právo i na informace, které tvoří obchodní tajemství společnosti. Na společníka přitom dopadají důsledky porušení obchodního tajemství vyplývající z ustanovení § 17 a násl. a § 51 až 55 obch. zák. a konečně tato povinnost vyplývá i z povinnosti loajality (srov. NS ČR sp. zn. 29 Odo 387/2006).“ s tím, že: „S ohledem na znění ustanovení

§ 155 lze ve vztahu práva společníka na informace předpokládat konzistentní přístup rozhodovací praxe soudů i v budoucnu.“ Dále je zde uvedeno, že: „Zákaz sdělit společníkovi na jeho žádost skutečnosti mající povahu obchodního tajemství nestanoví v právní úpravě s.r.o. výslovně ani ZOK.“

V rozsudku ze dne 24. 10. 2018, sp. zn. 8 Cmo 348/2016 Vrchní soud v Olomouci judikoval, že: „Závěr soudu prvního stupně o nemožnosti společnosti s ručením omezeným odepírat svým společníkům informace tvořící obchodní tajemství je dle odvolacího soudu sám o sobě správný s ohledem na výklad autorů komentáře k ustanovení [§ 156 ZOK](#) prezentovaný v jeho druhém vydání vyšlém v nakladatelství C. H. Beck v roce 2017 na str. 334 – 335 (oproti názoru uvedenému v komentáři k témuž ustanovení vyšlému v nakladatelství Wolters Kluwer v roce 2014), jmenovitě zejména tam uvedený názor doc. JUDr. Štenglové a JUDr. Šuka, že společníkovi nelze odmítnout ani informaci tvořící obchodní tajemství, neboť u společnosti s ručením omezeným zákon vychází z užší vazby mezi společností a společníkem, když jde o společnost smíšenou, a proto neumožňuje odmítnout informaci, jejíž poskytnutí by mohlo způsobit společnosti újmu, jak to činí v [§ 359](#) písm. a) ZOK pro akciovou společnost, přičemž takovou informací je právě informace o skutečnosti tvořící obchodní tajemství, společník však – na rozdíl od společnosti – nemůže s obchodním tajemstvím nakládat a je povinen je utajovat.“

Osobně se kloním k názoru přijatému v posledně citovaném rozhodnutí (z důvodů v něm vyložených), který navazuje na předchozí judikaturu Nejvyššího soudu, a to sice mám za to, že společník společnosti s ručením omezeným má právo i na informace, které tvoří obchodní tajemství společnosti.

JUDr. Vladimír Janošek,
advokát

trvale spolupracující s [ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.](#)

V Jámě 699/1
110 00 Praha 1

Tel.: +420 731 773 563
e-mail: janosek@arws.cz

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nový zákon o veřejných dražbách, aukce a obálkové metody](#)
- [Revize zájezdové směrnice: co přináší, co hrozilo a co to znamená pro praxi](#)
- [Kupní smlouva o převodu nemovitosti bez uvedení výše kupní ceny](#)
- [Druhá „tlačítková novela“: povinné tlačítko pro odstoupení od smlouvy](#)
- [Souhlas s veřejným užíváním pozemku jako překážka nároku na bezdůvodné obohacení - nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2541/25](#)
- [Kupní smlouva bez přesného určení kupní ceny](#)
- [Nová pravidla ICC pro rozhodčí řízení: Přehled klíčových změn účinných od 1. června 2026](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 36.: Doložka o mlčenlivosti](#)
- [Detekce podezřelého obchodu v kontextu hazardních her](#)
- [Když model počítá správně, ale závěr je zavádějící: limity AI při oceňování podniků](#)
- [Nařízení prodeje jednotky jako ultima ratio ochrany práv ostatních vlastníků?](#)